

[Justitsministeren]

ADR-konventionen regulerer international transport af farligt gods – herunder radioaktive stoffer – ad vej.

Det følger af konventionens artikel 2, nr. 2, at international transport af farligt gods er tilladt, hvis godset ikke ifølge konventionen er udelukket fra transport, og hvis de betingelser, som konventionen opstiller for transporten, er opfyldt.

Efter ADR-konventionens artikel 4, pkt. 1, bevarer hver kontraherende stat imidlertid sin ret til at forbyde indførsel af farligt gods af andre grunde end hensynet til færdselssikkerheden. Indførsel vil således kun kunne forbydes ud fra andre hensyn end de hensyn, som konventionen tilsigter at varetage, f.eks. hensynet til den offentlige orden, afvikling af trafik og lign.

Jeg kan derfor ikke indføre et generelt forbud mod transittransporter af radioaktivt materiale på danske veje.

Det må i den forbindelse bemærkes, at transport af radioaktive materialer omfatter en række meget forskelligartede tilfælde, herunder transport af ure med selvlysende visere, transport af isotoper til hospitalsbrug, transport af forskellige stoffer til forsknings- og undervisningsbrug m.v. Et absolut forbud mod sådanne transportere ville derfor efter min opfattelse – rent bortset fra at det ville være en tilsidesættelse af Danmarks internationale forpligtelser – have meget u hensigtsmæssige virkninger.

Spm. nr. S 490

Til *justitsministeren* (28/1 88) af:

Carsten Andersen (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvilke begivenheder, hvilke diskussioner og hvilke forhold i Danmark i øvrigt der begrunder overvejelser om ammunition med større slagstyrke til politiets håndvåben?«

Begrundelse

I en række svar til Retsudvalget vedrørende politiets overvejelser om at indføre ammunition med større slagstyrke til politiets håndvåben har justitsministeren oplyst, at politiet løbende overvejer bevæbning, og at politifolk i de fleste lande, som Danmark normalt sammenligner sig med, har fået udleveret våben af større kaliber end de våben, politiet i Danmark

anvender. Justitsministeren henviser til, at »det i Danmark har været diskuteret, om politiet på baggrund af begivenheder såvel i udlandet som her i landet skulle bevæbnes med andre våben.«

Umiddelbart lyder det, som om der sker en almindelig optrapning ud fra deisen, at når andre køber større våben, så må vi også. Diskussionen om større våben til politiet er kun foregået i en snæver kreds og har ikke berørt en bredere befolkningsopinion. Debatten mangler såvel socialpolitiske som kriminalpolitiske synsvinkler. Er det den vej, vi skal gå?

Politifolk skal ikke være ubeskyttede på deres arbejde, og de skal have sådanne midler, at de kan gennemføre deres job, men det er et bredt offentligt ansvar at give denne opbakning. Opbakningen skal være en forståelse for politiets vanskelige arbejdsforhold frem for at opruste politiet. Det skal være det kriminalitetsbekæmpende arbejde, der skal oprustes, og der skal skabes en bred afstandtagen fra vold og overgreb.

Kriminalitetsbekæmpelsen skal ikke alene være politiets sag, men et bredt folkeligt spørgsmål.

Svar (12/2 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Rigspolicechefen har i anledning af det stillede spørgsmål over for Justitsministeriet oplyst, at han løbende foretager vurderinger såvel vedrørende den personlige bevæbning af den egentlige politistyrke som med hensyn til ammunition til disse våben.

Det normale personlige våben for den egentlige politistyrke har siden 1965 været en pistol, Walther 7,65 mm, hvortil der anvendes en traditionel type ammunition.

I forbindelse med rigspolicechefens løbende vurderinger vedrørende bevæbningen af den egentlige politistyrke og ammunitionstypen foretages en vurdering af blandt andet udviklingen på de arbejdsmæssige områder, hvor polititjenestemænd har været nødsagede til at anvende tjenestevåben.

Rigspolicechefen har i denne forbindelse henvist til lovforslaget om ændring af våbenloven, hvori det bl.a. oplyses, at det i de senere år er blevet stadig mere almindeligt, at især yngre personer bærer våben. Endvidere er antallet af overtrædelser af våbenloven kraftigt stigende, og der var i 1986 4.927 sådanne anmeldelser.